

[Fiskeriministeren]

det er også umiddelbart før årsskiftet, når man tager helligdagene i betragtning, og i øvrigt var det så sent, at hele behandlingen af disse ansøgninger var afsluttet for længst på det tidspunkt, således at tilsagn var blevet meddelt til de pågældende ansøgere. Man kan derfor ikke tage disse ansøgninger op igen og genbehandle dem.

Det er korrekt, at vi går ud fra i ministeriet, at når alle ankesager osv. er behandlet, vil der være ca. 10 mill. kr. af den sum, der var afsat til formålet, der ikke vil blive anvendt. Derfor er det muligt, at vi – det har jeg også givet tilsagn om tidligere – ved et eventuelt nyt lovforslag vil tage disse tanker, som hr. Dyremose har rejst, op til en velvillig behandling. Men man kan altså ikke nå det endnu, som hr. Dyremose siger. Jeg bliver nødt til at sige, at hvis dette lovforslag vedtages, vil det overhovedet ingen betydning få, for vi kan ikke med tilbagevirkende kraft tage disse ansøgninger og bevillinger op igen, idet loven kun gjaldt for 1979.

Hr. Dyremose spørger, om de, der har fået bevilget støtte, men hvor ophugning ikke er foretaget, kan videresælge i stedet for denne ophugning. Her er svaret bekræftende. Hvis der er købere til skibene, som forpligter sig til ikke at lade disse skibe fiske i EF-farvande, så kan de sælges til hvad som helst hvor som helst når som helst og til hvem som helst. Hvis Danida har nogle ønsker om at opkøbe disse skibe, er der altså mulighed for det.

Hvis vi laver en ny lov, og hvis vi fortsætter med hele ordningen, er det klart, at jeg vil foretage en fornyet henvendelse til Danida og spørge, om de har behov for skibe af den karakter, det drejer sig om. Så vidt jeg ved – på grundlag af en underhåndsmeddelelse – er det præcis de skibe, man ikke har brug for specielt til u-lande. Det er fiskerbåde af en helt anden type end dem, vi traditionelt i vort højtudviklede fiskerisamfund fisker med. Men ideen skal da naturligvis ikke være uforsøgt fra fiskeriministeriets side. Det må være u-landsstyrelsen og de u-lande, det eventuelt måtte dreje sig om, der må tage stilling til, om de i givet fald har behov for de skibe, vi her taler om.

Jeg kan, som det er fremgået af mit svar til hr. Dyremose, sige til hr. Bjørn Poulsen: ja, hvis Danida har nogen som helst brug for disse skibe, så kan man købe disse skibe,

som der nu er bevilget støtte til at man tager ud af dansk fiskeri. Der er intet som helst i vejen for det, såfremt Danida garanterer, at skibene ikke vil blive anvendt til fiskeri i EF-havet.

Hr. Bjørn Poulsen stiller videre det spørgsmål, om de er brugbare. De u-landsfolk og specialister, som jeg har talt med, siger, at det er de ikke, men det kan jeg selvfølgelig ikke afgøre. Jeg har ikke mulighed for at afgøre, om de er brugbare til det formål, der her stilles forslag om, men som jeg har sagt til hr. Dyremose, vil jeg gerne tage problemet op, hvis vi beslutter os til at fortsætte med ordningen.

Hr. Alfred Hansen spørger, om der endnu er ansøgninger i ministeriet. Der er ikke ansøgninger i ministeriet, som ikke er afgjort – enten med et tilsagn eller med et afslag. Som ministeren har pligt til efter lovens tekst, er alle sager afgjort inden udgangen af finansåret 1979 – med undtagelse af nogle ganske få appeller, som jeg har afgjort efter udløbet af finansåret.

Hr. Alfred Hansen var inde på, at der måske nok var nogle, der var kommet ind i fiskeriet på grund af afskrivningsmulighederne. Vi ved jo, at det har der været tidligere. Jeg vil tro, at de efterhånden er ved at være ude, og jeg tror ikke, det varer så forfærdelig lang tid, før de sidste også er ude af fiskeriet. De, der i dag ejer fiskerkuttere, er nok stort set dem, som er fiskere. Der er meget god grund til at antage, at det er sådan, også fordi vilkårene er, som de er. Hvis man har nogle kroner tilovers i dag, ville jeg nok fraråde, at man investerede dem i fiskeri, hvis ikke man selv er fisker, og jeg tror nok, at de folk, der har kronerne tilovers, vil drage den samme konklusion.

Jeg kan næsten ikke lade være med at gøre en bemærkning til hr. Alfred Hansen, som siger, selv om det ikke kommer sagen ved, at han mener stadig væk, at fiskeripolitik skulle være et rent dansk anliggende. Alle, som kender lidt mere til fiskeriet end hr. Alfred Hansen, vil vide, at så skulle vi bevilge mange flere midler til ophugning, for så havde vi formentlig kun brug for 10–20 pct. af den fiskerflåde, vi har. Det karakteristiske ved dansk fiskeri er jo, at vi fisker uden for danske områder. Det er derfor, vi har så stort behov for at få en fælles EF-fiskeripolitik –